

FIRKIEN (2) *sb m*

N sg firkien (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (błędnie fiirk).

Właściwie Vierchen, Vierken, podatek nazwany od monety pruskiej bitej pod koniec XIII w. (2) : A inżé wżyftki y koždé z ofobná bránia iákokolwiek názwané/ od Kupców Ziem Królestwu Polłkiému Wielkiému Księłtwu Litewłkiému y innym Księłtwam poddáných/ á tám zrodzonych/ w Ziemiách Miłtrzowi y Zakonowi poddáných/ á ofobliwie wyciągánié/ które zową Lobegal y Fijrkien/ żadnym obyczáiem ná potym niech nie będzie wyciągano. SarnStat 1075 [idem] 1111.

AKtt